

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЪОВИНИ СХС

Рок IV.

Нови Сад, пятък 10. мая 1927.

Ч. 23 (130)

Виходза раз у тижню.

Цена на цали рок 100 Динари.
На 1/2 рока 50 Динари.
За Америку 4 долари на рок

Рукописи и други писма треба
посилац на адресу:
„РУСКИ НОВИНИ“ НОВИ САД
Бојовићева улица број 2.

Претплату на РУСКЕ-НАРОДНЕ
ПРОСВИТНЕ ДРУЖТВО, РУСКИ
КРСТУР (Бачка).

Утѣшителю, Душе истини приди и вселися въ ны!

Кед ше природа разви-
нела у подполней своѣй
ярней красоти а нашо по-
ля указую обиліе благо-
слова Божого, кеди нашо
шерца стоя ище вше под
впливом вельконоцного ми-
ра и ласки воскреслого От-
купителя, теди преславляме
швето Сошествія Утѣши-
теля нашего, Духа истини.

Шишол пейдзешати дзень
над Апостолах. А то не
було случайно. Як цо пей-
дзешати дзень по виходу
зос Египту дал Господ у
гирменю, блісканю, при гу-
стих хмарох на гори Си-
найскей стари закон, закон
страха и рабства, так те-
раз на Сошествіе прегла-
шуе Дух св. закон нового
завита, закон любви и
правей шлебоды, записани
до шерцох Апостолах и
вирникох а не на табли
зос камену.

Шишол зос вельким ви-
тром.

Витор пречисуе воздух,
ошвижуе природу.

Дух Св. дал апостолом
силу наказованя, зос ко-
тру вони пречисцели по-
гански швет, унічтожели
царство сотони, збудовали
величествени дом Духа Св.
— Церкву Христову — ко-
тра препородзела на нови
живот народи на кулі жем-
скей.

Шишол у знаку пламені-
стих языкох.

Чом баш так? Язык наш,
то дар од Бога, котри од-
редзени, да виражуе нашо
думи, гуториме правду и
толкуеме тайни. То орган
нашей култури. Сошестві-
ем Духа св. достали апо-
столи вельку мудросц и
спознане правдох, котри
вони швету мали наказовац,
достали нукашню силу, по
котрей могли розливовац
Божйо ствари од свитових.
Благословени од тераз бу-
дзе кажди язык и бешеда

каждого народа, котри бу-
ду свою културу розвивац
на темелю правдох цо их
научовац буду Апостоли.
Огень ма три свойствія:
вон унічтожуе, швици и
грее. По сили Духа св. ма
буц унічтожена: слабосц
грех, искушеніе, злосц и
мержня. Вона распалі шер-
ца людзох гу Богу, гу ближ-
ньому. Вона розшвици „свя-
каго человекѣка грядущаго
въ міръ“.

Слова царя Давида, ко-
три предрекол: И послеси
Духа твоего и обновиши
лице земли, выполнели ше
по Сошествію. И 12 людзе
просвищени силу Духа св.
препородзели и обновили
швет, поставели фундамент
християнскей цивилизації.

Жиеме у вику просвити
и напредованя. Модерни
човек наисце напредовал.
Вон вошел своім духом до
Царства природы. Винашол
електрику, створел автомо-
били, дзвигол ше понад
хмари небесни и о даске-
льо години прелѣцел оке-
ан. Шицко то вельки ді-
ла, шицко то потребно,
же би му живот бул ла-
годнѣйши на тей жеми.
Але чи людзе зос тим по-
стали и лепши? Не! При
шицкмм материалним на-
предованю современе люд-
ске дружтво у моралним
згляду пошло назад. Людзе
требаю вельо потребней-
ших стварох як цо елек-
трика, машини и крилатици.
Людзе требаю вири, пра-
ведносци, любви и поште-
носци — то фундамент
шицкого благостоянія, —
без того нет здравей про-
свити и напредованя, а то-
го баш нешка найменѣй
вст. Напредоване малюю як
коня зос кридлами, да озна-
ча його швидкосц. Нашо
часи розвязали томе ко-
ньови зубадла, котри му
завязала вира и моралносц

и вон тераз сцека прејг
брегох и долинох до пре-
пасци. Людзе забули, же не
лем сам розум полешуе
чловека и ведзе до щесце
але у першим шоре вира.
Дабоме, же вира то ласка
од Бога, але и діло шле-
бодней волі. Ласка нікого
не примушуе, але дава
шлебоду. Хто несце вериц
нігда до вири и до щесца
не може прийсц. Цо шерцо
несце, глава не препуци.
И еден мудерец гварел: на-
шо думане то часто лем
исторія нашего шерца. Без-
виріе не настава у мозгу,
але у слабым, погубеним

шерцу, котре би ше цело
ментовац шицкого, цо му
непріемно. Од шерца похо-
рее ше глава. И за то же
медзи людзми гашне вше
баржей шветло вири прето
неставя щесца и задоволь-
ства

Тих днѣох замодліме Ду-
ха Истини, да зос свою
небесну силу распалі огень
своѣй любви у нашим
шерцу, да гори за Бога и
бліжнього, да зос своим
шветлом розшвици нас
и „наставитъ на всяку
правду“.

П.

У нашом отечеству

Политическе поло- женіе.

Главни державни виберанки
ище не росписани. У самой
влади подзелени мнинія. Ради-
кали думаю, же ше зос вибе-
ранками не треба понагляц а
демократи би сцели, да вибе-
ранки буду цо скорей. Вибе-
ранки требало би окончиц ме-
дзи 21. августом и 4 септ. але
шицки су тей думи, же вибе-
ранки буду на 11 септ. Шицки
партиї ше озбыльно готую до
виберанкох.

Министар Милосав- левич будзе канди- довац.

Министар саобрачаю генерал
Милосавлевич пензионирани и
тераз го радикална партија як
цивила сце кандидовац на ви-
беранкох.

Оправка велькей церкви у Загребу.

У Загребу оправляю вельку
владическу церкву, котра не
оправляна уж 30 роки. Трошки
коло оправкох виношовац буду
200 тысяци динари. Пре аграр-
ну реформу сама церква барз
охудобнела так, же тот трошок
спадне на архиепископа и ка-
ноникох и чежко го будзе на-
мириц, кед держава не припо-
може, на цо вона обявана уж
по Уставу.

Нападае нашо вла- дичество.

У франковских хорватских
новинох „Hrvatsko pravo“ на-
писал еден священик статью
полних неправдох, у котрей на-
падзе на управу нашего вла-
дичества. Писатель познати до-
бре нашим людзом по тим, же
ні ютриню ні вечерню не мог
одлужиц а да не вихабел да-
едну екстенію. Цигурно, же би
йому требало придац управу
до рукох.

Вельки ляд у Сла- воніи.

Вельке нещесце залапело
краї коло Валпова и Нарди.
На вецей местох падал ляд гру-
би як лісковци и то длушки
час. Усиви цалком зніщени а
так и виници прецерили вель-
ки чкоди. Коло Вуковару вель-
ка буря преврацела стари ва-
гони, котри ту стали на шинох
и вельки дижджи наробели
чкоди. Рахуе ше, же тогоріч-
на жатва у тих крайох будзе
барз слаба.

Вельки ляд у Босни

При Банялуки падаѣт
днѣох вельки ляд ягоди
Шицки усиви, виници и агради
до темеля унічтожени. По до-
льох лжал ляд на 30 центи
метри груби а по брегох бул
шицко биле ягоди у найвѣкше
жими. Людзе не паметаю те
кого нещесце над тим крайом

Нова партія Радичевцох у Войводини.

У Сомборе основана нова партія Радичевцох, котри незадовольни зос Радичем. Вони на виберанкох буду кандидовац лем домашніх людзох зос Войводини.

Атентат на железницю.

При Скоплю у южней Сербії на железних шинох поставели непознати злодіє т. зв. „пекелну машину“, котра требала цали воз дзвигнуц до воздуху. И да ше то догодзело було би наисце велького нещесца. Медзитим машина експлодирала дораз накеди ше приближел еден особови воз. Од пующих нікто не настрадал, але сами шини цалком покривени. Випатра, же тото поробели організовани, комунисти, котрих плацаю Булгаре.

Двараз поховани.

Дас мешац томе цо у шпиталю у Травнику умар работник И. Вила. Поховали го звичайно. Але о даскельо дні започало ше бешедовац, же работник не поховани, бо место

мертвого цела накладли до труни камене. Тих дньох ше доказало, же то наисце и правда. Даедни жени пришли на хованє едного человека цо умар у шпиталю у Травнику и у хижки, дзе лежа мертви видзели вельку зварку закриту зос десками. Жени як вше любопитливи, попатрели до зварки и видзели там у карболней води цело покойного Вили. У варошу ше дораз то преглашело и власци поцагли шпитальского дохтора на одвичательност. Дохтор ше признал, же цело Вилово затримал, да ше на нїм уча младши дохторе а камене положили до гевтей труни. Народ зос паноцом протестирал над таким поганским ділом при вельким жупану и зос учасцу цалого варошу Травнику поховали другираз цело Вилово.

Заш трешене жеми.

Ледва цо ше народ даедних валалох сиверней Сербії змирел од велького страху, цо го спричинило трешене жеми, заш приходза висти, же пострадали валали коло Крагуєвцу и Милановцу. Народ Злєкнути и ноцує вонка а баби врачарки пророкую препасц швета. Дружтво Червеного Креста послало свою помоц.

споменикох Сошествіє св. Духа вола ше „русале“. Так ше то мепо находзи ище при Арбанцох, Румунох и Русох.

„Русадля“ даклем походзєня римского. Погански Римляне

празновали теди спомен ружох. Вони на свойо швето Розалиох чули запах жемских ружох а ми Християне запах ласки Бога Духа святого.

П.

Хасен од школи.

Не давно трафело ше. У едним валале у Босни отворела ше школа за дзеци. Обично чує ше, бешедує ше, кельо то добра школа приноши человеку т. й. од худобного человека як постава богати и так далей. Баба стрина чула приповедац кельо то добра приноши школа, нагвари діда свойого, да идзе и вон до школи, тєраз ма прилику, бо школа баш у їх валале. Дідо чешко ше одлучовал, але да ше не замери баби послуха ю, Ходзел пейц дні до школи. Да будзе перши школяр а гу тому вредни, вше скорей ишол до школи як други дзеци. Раз кед ишол до дня до школи на драже найдзе якиш буделар зоз шумнима пенєжми. Зрадовал ше дідо барс и такой себе подумал: „Чи, то ма буц тото богатство цо наука приноши человеку.“ Враци ше дому, охабел и школу, да ше чим скорей баби похвалї. Баба ше зрадовала и гвари: „Та видзиш

то сигурно лем зато, же шидо школи ходзел. Школа то богатство.“ Док вони ше так цешели, нараз войдзе збунети еден турчин, цо страцел тот буделар. Нікто други по тей драги не ишол так до дня лем ти, у тебе муши буц буделар зос пенєжми. Айде до суду! — Станули пред суд. Судия ше пита перше діда, котри у страху ледва стої. „Ти стари, чи ши буделар зос пенєжми того человека нашол на драже?“ Молїм свеможни судийо, та нашол сом кед сом ишол до школи.“ Судия нагнївани злярма: Хто це за то пита, ти уж 70 рочни дідо, кеди то уж було. Ти комендию правиш зос того суду. Нош ми ше отац, да це не видзим. А ти турчине идз та гледай правого лопова. Турчин пошол без пенєжох, а дідо ше врацел дому радосни зос пенєжми, же не бул осудзєни. Я. Провчи.

„Русадля“

„Русадля“ слово, котре наш народ хаснує да означи празник Сошествія св. Духа, пейдзєшати дзєнь по велькей ноци. Одкаль приходзи то слово?

Стари погански народ Римляне празновали на яр спомен свойх покойних предкох. И у тей нагоди покладали на їх гроби ружи. Понеже латинске мєно за ружу вєт роза (rosa) то ше швето волало розалия (rosalia) Греки вигваряли русалия. При прєслави тих русалиохла оконьчовали ше бависка зос шаблями. Церковни сабор року 680 тоти бависка забранєл

Докладнейши висти о Русалиохла мамє зос 1230 року. Списатель Димитрий Хоматіян пише, же у Македонії в недзєлю пред Сошествіє св. Духа иду легинє у громадох оквицєни зос „ружжами шпиваюци и з музику та збераю од житєлюх дарунки. У штрєднїх вихох були уж „русалски дружтва“ од 50—60 легиньох, котри ходзєли по валалох и вєц приходзєли на службу Божу. У Дубровнику у Далмациї ище 1320 року волало Сошествіє св. Духа „ружова паска“ (pasqua de rosalia). У старо славянских церковних

ШИРОМ ШВЕТА

Зацагнути одношенія зос Албанію.

Албански власци ухапшєли званичника нашого посланства у Тирани Дюрашевича пре якуш шпионажу. Наисце пак Таліяне шицку ствар так зготовєли, да ше цо вєцєй зацагну одношенія медзи нашу державу и Албанію. Наща влада енергично захтевала, да ше Дюрашевич пуци на шлєбоду. Понеже албанска влада не пуцєла Дюрашевича, то нашо

власци одпутовали зос Албанії и зос тим прєрвати дипломат. одношения.

Селєне до Канади.

На стациохла канадского варошу Винипегу у послїдни часи приходзи барз вєльо європских висєленцохла. Так на приклад 30 мая пришло 1732 особи а други дзєнь рано заш 1500. Медзи тима вєльо нашого швета зос Чєскей и Польскей Як тєлї найду себе хлєба?

ФЕЛЬТОН

АТАМАНОВ СИН.

Далеко, за високима горами, у нашим давним отечеству жили оцєц и син. Оцєц бул стари, билих власох и бради. По нїм було видно, же вєльо прєжил. Под високим чолом ище дзєкєди заблїсли шиви очи. Ліцо му було червєне, видно було, же у прєкосц своєй старосци бул здрави як кремень. Спод орловского носу спуцєли ше прєйг устох баюси на браду, хтора му була била як шнїг.

Док бул млади познали го шицки як найлєпшого вояка у цалим краю. Найлєпши видумки знал вон на коньови виводзиц. Док би конь бєгал цо найбаржєй могол коло нього, вон ше нараз на нїм створєл. Лєбо би станул коньови на хри-

бет и так стал ровно як швичка док би конь бєжал. Да, шицко вон то лєгко робєл, бо одрос на широкей рускей степи, хтора таких синох ховала, бо тєди таких синох требало за обрану од дзєвїх чупорох татарских, хтори сцєли да унїчтожа Україну. Уж у 25. року вибрали го козаци за свойого атамана. Так и вон постал козак, постал вожд воякох, хтори бранєли свою жєм од нєприятєля. Вєльо вон того прєжил. Вєльо ше крєви прєляло, але зато вше остал побидником зос своїма козацама. Народ го руски любєл, бо мал и зацо. Кєльо раз вибавєл вон их з рукох нєприятєля спод ярму рабского. То була його история. Борба, кирвава борба, хтора водзєла до побиди...

Син му бул слика — и прилика. Лєм цо бул вєк-

ши єдрєйши од свойого оца. Бєлавкасти власи падали му на широки плєца. Бул у найлєпшим квиту младосци. Козаци го тримали за наймоцнєйшого у цалим краю. Вєлї ноци прєпровадзєл сам у широких степох меркуюци, же би ше Татарє нє прикрадли гу их логору. У шицким бул достойни свойого оца.

* * *

Того дня кєд наша приповєдка почина шєдзєл стари у своєй шатри и цошка роздумовал. Син му Андри бул вонка при пайташох и патрєл як ше двомє влапєли до моцованя. На раз чул глас свойого оца.

Пришол до шатри.

„Очє на цо мє волаш?“ Запитал ше син.

„Мам, сину, с тобу бєшєди,“ одповєд оцєц з глїбоким гласом.

„Ти знаш цо ше тих днєох стало?“

„Знам очє! Брат вєлього вожда шицких Татарохла у наших рукох. Влапєли го нашо людзє кєд ишол на єден наш валал, да го оплячка, да жени и дзєци одвєдзє до рабства.“

Да, алє знаш и то, же ти одрєдзєни, да идзєш до кана (т. й. вожд Татарохла) да му понукнєш лєбо мир лєбо войну. Мир тєди, кєд будзє сцєц свойого брата одкупиц, а войну, кєд нам не пуци нашого вєрховного вожда, котри заповєдал над вєлїма и вєлїма козацами. Його заробєл сам кан у нєдавнєй битки, хтора ше по нашого нєщєсного вожда зло зврєшєла. Ти будзєш тот, хтори принєшєш нашому отечеству — лєбо щєсцє лєбо нєщєсцє.

Зато сом цє волал гу сєбє, да ци прєгварим да скєльо слова. Ти идзєш до нашого нєприятєля, идзєш

Вельки полит. пременки у Румунії.

По жаданю краля мал те-разшні министерски председа-тель составиц єдну владу, до котрей би вошли представи-тельє шицких партийох. Понеже вон то не могол зробиц при-дал оставку. Таку владу мал би составиц познати принц Барбу Стирбей, котри иншак вредзи як поверлїви порадник краля.

Закон о поштованю Бога.

У держави Флориди (Амери-ки) прїяти закон, котрим ше забранює под велькими карами бешедовац против Бога, або гуториц, же Бога нет, лебо же Вон не створел швет. А у нас як?

Живи писок у Русії.

У восточних губернийох Ру-сїи находзи ше у вельким мно-жеству писок, особено коло каспийского моря. Тот писок вше путув бо го витор у вель-ким множеству розношує. На вецей местох зос тим писком засипани цали поля и валали Тераз являю, же тот живи писок засипал на 50 киломе-тери поля у Астраханской гу-бернії.

Велька буря у Хо-ландїї.

Тих дрѣох на цалу Холанди-ю наступела незапаметана буря. Дотераз єст 20 смертельных случайох, а 60 ранетих. Мате-риална чкода виношує вецей

миліони холандийских форин-тох.

Нови чуда у Лурду.

Комісія докторох, котри кон-тролираю хорих, цо приходза до Лурду видала за 1926 рок свой извештай. По нїм тот комисія утвєрдила, же у пре-шлим року єст 20 виздравле-ньох, котри ше не можу ин-шак розяшніц як по чуду. — У Лондону тримал єден луту-ран преподаванє и нападовал на Лурдски чуда па сцєл доказац же то лєм празниовирїв. Медзи-тим станул и доктор Шери и виявел, же вон бул у доктор-скей комисїї и сам, преучовал 2 случаї виздравлєня, та пре-нашол, же без чуда не може потолковац.

Воєна контрола у Булгарскей.

Засиданє посланикох стра-них державох (Амбасадорох) одредзело, да Булгарска не бу-дзе под воєнску контролу, и прето да ше зос Софії тот контрола поцагне.

Австрийска пожич-ка.

За предзидателя австрийскей републики вибрати поновно Др. Сайпел, священник. Йому главна старосц да виведе жем до е-кономскей кризи. Прето його влада надумала у иноземству пожичиц коло 1600 миліони динари зос хтору суму би ше поправили и вибудовали желєз-ници.

У суду.

Пошол єден пан гу свойому пайташови цо бул намєсцени у суду. Кед вони обидвоє уж виходзели зос суду око 12 го-дзини, пита ше госц, котри зо-

бачел вельо скорки од колбаси на жеми, свойого пайташа; „Од кадз то ту тельо скорки у судзе по жеми?“ А пайташ му гвари: „По тих скоркох можеш

гу жвирини, хтора це бу-дзе сцєц прелїгнуц. Маш вельку задачу, па ю патри и випольніц. Будз достойни свойого оца“.

„Будзем, апо, патриц, да робим так як ми гварице.

Док будзе у мнє капка креви дотля будзем слушац твойо слова, робиц як ми прикажеш“.

„Добре, сину! Идз ше го-той бо ютре ище пред слунком ше рушиш“!

„Знам“... и син вишол.

Оец остал задумани. Чарна ноц пресцєрала свою шмату по украинскей ровні. Ту и там чуло ше бреханє псох, и лупканє коньских копитох. Дакеди би дахто-ри „шлєпи миш“ прелєцел жустро понад шатрами и нестало би го у цмей ноци.

Може буц, же исто таки чарни думки нападали ста-рого атамана як цо була чарна ноц цо ше вонка роз-престарла...

* * *

Пришло и рано. Коло шатру атаманового була журба. За час були готови Андри и дваец козакох.

Андри пришол пред оцов шатор и вошол гу оцови, хтори го зос розширенима руками дочекал.

„Сину мой! Пришол час, да ше ростанеме.

Збогом меркуй цо робиш. Бог це най провадзи“.

„Збогом оче“!... и с тима словами вишол од оца пог-нутей глави да скрие слизи цо му ше указали на очох.

Пред шатром чекал конь, Андри шеднул и вони ше рушели. Уж далеко одмакли, кед ше появело слунко червене як да з креви вишло.

Док син одмакнул оец ше руцел на посцєльи.

Перши раз горко запла-кал...

Може себе думал, же настрада його син, хторо-го так любел...

(Далєй будзе).

„познац пайташу мой, хто кол-баси єдол“. Кед остане фала-ток колбаси и вельо скорки по хижи, то єдол сам Совитник судски. Кед найдзеш лєм скор-ки цо на нїх пооставалєс мяса то єдол колбаси Тайник суд-ски. Кед видзиш сами скорки

и то добре неочисцовани од мяса, то колбасу єдол: канце-листа. А кед найдзеш на жеми лєм шпаргу од колбаси то єдол послужитель суда, котри скор-ки зберал и повєд их.

Я. Провчи.

Дїяволски контракт.

Жишли ше дзешка у карчми у жида двоє прїятелє: Дїявол и Алкохол. Поздравкали себе „сербус“, дали себе руки и о-питали ше єден другому: як ше маш, дзе биваш та започа-ли слїдуующу бєшеду:

Алкохол: Питаш ме дзе бивам? Найвєцей у Жида, тот ми да вдзєчнє квартал, бо я и цагам гу ньому людзох. А ти дзе биваш?

Дїявол: Я не бивам нїгдє альбо вшадзи.

Алкохол: А як ше маш? Дїявол: Похвалїц ше вера не можем. Уж тельо роки мам наложено людзох скушовац и звадзиц, та сом вера уж и ви-стал. Чєжка то повиносц.

Алкохол: Знаш ти цо? Я це а частки одменїм, я ци бу-дзем на помѣци, будзем люд-

зох зводзиц и гу тебе лифе-ровац.

Дїявол: Ти ми сцєш пома-гац? Будзеш ми людзох лифе-ровац? А як?

Алкохол: Так! Ти не мушиш, шицких людзох скушовац и звод-зиц. Єдну вельку част прїобрим ци я и до своей власци достанем та ци обявим. Ти, вєц, кед зо-мну контракт потпишеш, при-дзеш и мушиш такого вжац. Обєцуєш? Приставаш?

Дїявол пристал, написали кон-тракт, жид дзєчнє подписал як шведок. И од того часу дзєпо-хторих людзох скушує, зводзи и обрабя Алкохол, а тако-го алкохолом обробєного по тим вєц Дїявол, муши вжац.

Прєложєл

А. Няради, дзвонар

Зос наших валалох

Ст. Вербас.

ОДЛИЧНЕ ПОСИЦЕНІЄ.

Преосвящени владика Буданович з нагоди, кед дзелєл тайну св. миро-помазанія у Вербасу нащи-вел и нашу Церкву у Ста-рим Вербасу, дзе го доче-кал и привитал домашні наш парох преч. о Абодич зос вельким числом народа.

Р. Керестур.

МАНАСТИР СС. СЛУЖБЕ-НИЦОХ.

Наш Р. Керестур доста-не перши женски мана-стир, котри будзе од вель-кого значєня и важносци зглядом на духовни и мо-рални живот нашого на-роду. Шєстри Службеници буду ше занїмац у главним зос воспитованєм младежи. Дом до котрого ше маю уселїц (дараз хижа покой-ного Вас. Шимки) купени зос оставщини, котру на тот циль зохабєла † Ме-лана Еделински родз. Му-дри. Потребни реперациї ше уж започали, а о нїма-ше трудзи вельо чесни наш п. Михал Сабо и його же-на Иля зос помоцу и дру-гих вредних парохїянох. До-єшенї будзе шицко готове.

Пишкорєвци.

РУСКА НАРОДНА ЧИТАЛЬНЯ.

Наш валал найменши ме-дзи рускими валалами, (єст нас лєм дацо вецей од 300 души), алє руска народна свидомосц и у нас жива.

Доказ тей народней рускей свидомосци єст наша Ру-ска Народна Читальня, ко-тру зме того року основа-ли. Ище влонї зродзєла ше медзи нами дума, же би и нам требало основац свою руску читальню, як цо уж єст по других руских валалох, алє пре кояки причи-ни, а особено прето, же власц не потвєрдила та-кой правила Читальні, ствар ше зацагла аж до априла того року. На о-статку ипак правила при-шли потвєрздєни и 15. мая одбула ше перша схадзка нашей Читальні, на котрей бул вибрани слїдуующи одбор: председа-тель наш нови паноєц Михайло Фирак, подпрєдс. Гарди Василь, тайник Кир-да Петро, касир Майхєр Дюра, одборніци Гербут Симон, Колбас Михайло, Сєгєди Мих. и Такач Мих.

Члєнох мамє 35 (на 50 руски хижи), од того 3 по-чесни. Члєнарию зме одре-дзєли 3 дин. мешачно Три-мамє „Руски Новини“, „Сво-боду“ зос Ужгороду и ище даскєльо хорв. і сєрбски новини. На єшенє думамє основац Читальні библио-теку, да члєни маю до чи-таня не лєм новини, алє и добри просвитни кнїжки.

Кед будзе медзи нами и на далєй така любов и зло-га, яка ше указала до те-раз у початку, тєди ше мо-жєме од нашей читальні наздавац красних плодох.

Вшеліячина

НЕОБИЧНА КНІЖКА.

У кралевскей кніжници у Штокхолму, находзи ше една кніжка, котра є найвекша на швецѣ. Длугока є еден метер, а пол метера є широка. Чешка, даю муша ношиц трое хлопѣ. Ма триста дзевец боки, а папер є од пергаменту т. є. од скоркох магаречих, котрих требало за папер забиц вецей як сто магарцох. Написана є у 10-тим вику у Прагу у Чешкей. У ней написани: Стари и нови завит шишок. Діла богословски цо их написал, святы Изидор зос Севилі. У тей кніжкѣ єст и швеліяки рецепта за хороти того вика, у котрим то та кніжка списана. А на концу ище и тото помесцене, як ше лоповоха лапа.

О 23 РОКИ

Англійски ученьяк А Лове пише, же о 23 роки будзе наш живот так випатрац: Комуникация медзи народами з помощью радія будзе така легка як цо нѣшка бешедна на телефону пріятельоха єдного места. На хижних мурах буду змесцени таки апарати, же будземемочи видзиц найдалши краі швета. Топиц и вариц будземемочи електрику, котра нам в ноци замені слунко. У каждам валале буду крилатици як цо тєраз-автомобили.

КОНЬ, КОТРИ ПИЄ КАФУ.

У Америки єден газда ма коня, котри не будзе робиц, док му газда не принѣше вельку миску мощней турскей кафи.

ВОЖИ БЛАГОСЛОВ.

У Лондону жил єден железнички роботник уж 10 роки без дзєцох. Тих дньох Бог го благословел и достал нарава штверо дзєци: трох синох и єдно дзєвчє. Дзєци здрави а кум им будзе кралевски принц од Йорка.

ЯК БУДУЮ ЦЕРКВИ.

У Француским месце Емилион єст церква видлобана у єдней величезней стіни. У другим заш месце находзи ше єдна церква спод старого замку (двору.) Церква длуга 34 метери а широка 17 метери. У нємецким валале Оберштайн єст на островѣ пещера, а у

нѣй красна церква. У Галициі у Велички єст капличка у жеми а статуі од чарней солі. У Америцкей держави Флорида находзи ше церква, у єдним барз старим и страховито вельким древу, а у держави пенсилваніи єст заш церква, котру збудовал єден єдини чловец, а при тей роботѣ нїхто му не помог. Церква длуга 20 метери широка 12, а турня висока 18 метери. Тот ю чловец збудовал за 6 роки.

ПРЕ ПОРЦІЮ.

Єден властитель комендиі у Бейчу, не мог виплатиц порцию, котру на нього наруцели, та му фєндовали елєфантох. Финансийова Управа тєраз не зна з нїма цо робиц, бо елєфанти не сцу слухац нових газдох а вецей поєдза як порциюво длуство виношує.

МАСТОК ЦАРА ВИЛЕМА.

Приватни Масток Бувшого цара Вилема рахує ше на 50 милиони златни маркі. Вон ше сѣстоі у вшеліяких акцийох и бизовних папероха од вредносци. Не чежко го приобрил!

НЕОДАТИ МИЛІОНЕРКИ.

Америцки новини пишу, же у Чикаго варошу єст 110 милионерки неодатих. Од тих 95 гдовици а 15 ище дзєвчкѣ.

ПОЛЯ ЦО ШЕ РУШАЮ.

На канарийских островоха при Африки намножели ше барз грамушки. На давних местох закрили поля на тисяци километери и то на 3 центим грубо. Випатра як да ше цали комплекси поля рушаю.

ОКРАДНУЛ ЦЕРКВУ И УМАР.

Дня 29 априла того року окраднул якиш непознати чловец церкву Матери Божєй у Варошу Бруклину. Даскельо крочаі од церкви нашли го мертвого а при ньому шицки украдзени ствари: кєлюхи пєнеж и т. д.

СМЕРТЕЛЬНОСЦ ХЛОПОХ.

Статистикє указує, же векши процент хлопох умера як жєнох. Так у 40 року за 16 проценти умрє вецей хлопох, у 41 за 20%, у 42 за 25%, у 45 за 30% а од 40 року далєй за 40%.

єго: но никтоже возложи нань рукъ. Придоша же слуги ко архибреомъ и фарісеомъ: и рѣша имъ тии: почто не приведостє єго? Отвѣщаша слуги: николиже тако глаголаєть єсть чловѣкъ, яко сей чловѣкъ. Отвѣщаша убо имъ фарісеє: єда и вы прелщени быстє: Єда кто од князь вѣрова вѣ онъ, или от фарісеє? Но народъ сей, иже не вѣсть закона, прокляти суть. Глагола Никодимъ къ нимъ, иже пришедый къ нему ношцію, єдинъ сый от них: Єда законъ нашъ судитъ чловѣку аще не слышитъ от него прежде и разумѣетъ, что творитъ? Отвѣщаша и рекоша єму: єда и ты от Галилеє єси? Испытай, и виждь яко пророкъ от Галилеє не приходитъ. И иде каждо вѣ домъ свой. Паки же имъ Исусъ рече: глаголя: азъ єсмь свѣтъ мїру: ходяй по мнѣ, не имать ходити во тмѣ, но имѣти имать свѣтъ животный.

На вельки дзєнь праздника гласно кричал Исус: кажди смядни, най придзе гу мнє и най пиє". Тото пиє, то його вира, то його правда, як нам далєй гутори: „Аз єсм свит миру, ходяй по мнѣ, не имат ходити во тми.“ Кажди даклем по словоха Христа Бога, длужєн глєдац правду у Христу. То тотѣ вода жива, цо чєчє во живот вични. Найвєцєй людзох, цо прєпадаю, глєдаю правду у уживаню и роскошоха того швета. Вони роширюю своєю жридла и крича на цалє гарло то мудросц и правда на тим швецѣ, да уживаш, єш и пивш! А на то уж давно одповєд прємудри Соломон, же то шицко сувта. Роскоши того швета су муль и блато, цо не годни насициц душу чловєка. Вон жажда иншакє блаженство: вичнє и полнє. А такє подавалєм Бог. Прєто при нїм мушимє глєдац тоту драгу, цо водзи до вичного блаженства. Тота драга то Христова обявлєна правда. И каждє діло, цо ше проциви тєй правди, алє и водзи чловєка до прєпасци. Правда Христова стої во вик вика, и нїхто ю не годзєн унїчтожиц. Жидзи забили Христа, положили го до гроба, запечатовали гроб Христов, алє Вична Правда, Слово Божє, славно из мер-

твих воскреснула, и заш Христос вѣлада и побиждал!

Дзєвигли ше безчислєни вороги процив тєй правди, но унїчтожиц ю не могли. Юлиан цар, апостата, скричал на шмерци своєй, вдерени громом, зос гарсцу крєви процив неба: „Надвѣдал ши Галилеєц!“ Шицко на швецѣ, цо процивнє тєй науки спрєводлївє, и прєходнє, як зданиє збудованє на писку. У Богу вична правда и вична стєвмносц.

Славни Аугустин, ученьяк и богач, глєдал до пол живота своєго правду у шицкей мудросци, и роскошоха того швета а нашол ю аж у Христовєй правди.

Бидна остатня бабочка уживє векши мир и шєсцє, цо ма глѣбоку виру и любов гу Богу и блїжньому, як прєславни пан цо му шєрцо празнє и не вичнє.

Правда ма вишлєбодзиц чловека т. й. ма го привєсц до вичного шєсца. Пиймє даклем воду живу, цо нам понуку Христос и од нѣй будземє жити на вики.

М. Мудри.

Нашо претплатніці

На 1927. р. обновел прєдплату слїдуєщи п. п. Харитон Чордаш, Дюрдьо 100 дин. Анка Биндас учителька, Р. Керестур 10 дин. Дюра Крайцар, Шт 100 динара.

Тарговина

Жито	330.—
Кукурица	190.—
Хмель	10—11.000
Мука нулерова	426.—
„ хлєбова	420.—
Млєко литра	3—4.—
Качки	35—60.—
Гуски кљокани кг.	65—90.—
Говєдзина	16—20.—
Швиньскє мєсо	20—22.—
Цєлєчина	28—30.—
Сланїна сушена	22—25.—

ЧИТАЙЦЄ

„РУСКИ НОВИНИ“

Шветочни отпочивок

Сошествіє Св. Духа
ЕВАНГ. ІОАНА ГЛ. 7. ЗАЧ. 27.

Въ послѣдній день великій праздника стояше Исусъ, и зваше глаголя: аще кто жаждетъ, да прїидетъ ко мнѣ и пїєтъ? Вѣруяй вѣ мя, якоже рече писанїє, рѣки от чрева єго истекуть воды живы. Сїє же рече о Дусѣ, єгоже хотяху прїимати вѣрующїи во имя єго: не у бо бѣ духъ снѣтый, яко Исусъ

не у бѣ прославєнъ. Мнози же от народа слышавше слово, глаголаху: сей єсть воистинну пророкъ. Друзїи глаголаху сей єсть Христосъ, инїи же глаголаху: єда от Галилеє Христосъ приходитъ? не писанїє ли рече, яко от сѣмене Давидова, и от Виолєєма веси, идѣже бѣ Давидъ, Христосъ прїидетъ? Распра убо быстъ во народъ єго ради. Нѣции же от нихъ хотяху яти

Нови и мало хасновани
КОСАЧИ И ВЯЗАЧИ МАШИНИ

зос найлєпших фабрикoх предава под гаранцик и на длугшу одплату по найтуньших цєно.

ДЮРА ШАНТА Нови Врбас, тел. 52.

На поволанє по дописней карти приходзим обийсца.